

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH

MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 24 lutego 2017 r. do dnia 2 marca 2017 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1) Aktualności

Nowa ustawa o zagranicznych przedsiębiorcach

Ministerstwo Rozwoju przygotowało projekt ustawy (z dnia 10 lutego 2017 r.) o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Praw Przedsiębiorców). Ustawa ta ma porządkować i aktualizować obecnie obowiązujące przepisy dotyczące zagranicznych podmiotów uczestniczących w obrocie gospodarczym w Polsce. Jej podstawowym celem jest kompleksowe uregulowanie zasad uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym poprzez zgromadzenie tych zasad w jednej projektowanej ustawie.

Ponadto w projekcie przewidziano doprecyzowanie regulacji w taki sposób, aby były w pełniejszym stopniu zgodne z unijną dyrektywą usługową w zakresie swobodnego przepływu usług. Wyeliminowane zostały mają również wątpliwości, które odnoszą się do zasad podejmowania przez zagranicznych przedsiębiorców działalności gospodarczej w Polsce. Co więcej, nowe przepisy będą wymuszać dokonywanie aktualizacji wpisów do rejestru przedstawicielstw zagranicznych.

Wyższe kary za wyłudzenia VAT od dnia 1 marca 2017 r.

Prezydent RP Andrzej Duda podpisał w dniu 11 lutego 2017 r. nowelizację Kodeksu karnego oraz Kodeksu karnego skarbowego: ustawę z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Oznacza to, że od dnia 1 marca 2017 r. będą obowiązywać nowe kategorie tzw. przestępstw fakturowych oraz ostrzejsze kary za wyłudzenia podatkowe.

Celem wprowadzenia nowych przepisów jest ułatwienie walki z wyłudzeniami podatku od towarów i usług. W sytuacji, gdy faktura służąca do wyłudzenia zwrotu podatku dotyczy towarów lub usług o wartości ponad 5 mln zł, za przestępstwo grozić ma kara od 3 do 15 lat więzienia. Natomiast jeżeli jej wartość przekroczy 10 mln zł – kara może wynieść nawet 25 lat pozbawienia wolności.

Nowe wzory upoważnień do wykonywania kontroli

W Dzienniku Ustaw zostało opublikowane nowe rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 lutego 2017 r. w sprawie wzorów upoważnień do wykonywania kontroli celno-skarbowej dotyczące wzorów upoważnień do wykonywania kontroli celno-skarbowej, które wejdzie w życie z dniem 1 marca 2017 r. (z tym dniem działalność rozpocznie Krajowa Administracja Skarbowa).

Załącznik nr 1 do rozporządzenia określa wzór upoważnienia do przeprowadzania kontroli celno-skarbowej (określono w nim m.in. oznaczenie organu, datę i miejsca wystawienia upoważnienia, wskazanie zakresu kontroli celno-skarbowej oraz przewidywanego terminu jej zakończenia).

Załącznik nr 2 określa wzór stałego upoważnienia, które dotyczy np. kontroli w podmiotach obowiązanych do ewidencjonowania obrotu za pomocą kas rejestrujących, na drogach publicznych, w morskich portach. W odniesieniu do stałego upoważnienia do wykonywania kontroli odstąpiono od oznaczania w upoważnieniu kontrolowanego oraz wskazywania terminu zakończenia działań kontrolnych.

2) Zdaniem eksperta

Na czym polega istota sukcesji uniwersalnej?

Sukcesja uniwersalna, w odróżnieniu od sukcesji syngularnej, prowadzi do nabycia całego lub części jakiegoś majątku i to na podstawie jednego zdarzenia prawnego.

Zgodnie z art. 93 § 1 Ordynacji podatkowej, osoba prawna zawiązana (powstała) w wyniku łączenia się osób prawnych, osobowych spółek handlowych, osobowych i kapitałowych spółek handlowych wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z łączących się osób lub spółek wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z łączących się osób lub spółek. Przepis ten stosuje się odpowiednio do osoby prawnej łączącej się przez przejęcie osobowej

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP.

Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

spółki handlowej (osobowych spółek handlowych) – art. 93 § 2 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z zaprezentowanymi regulacjami, przejęcie majątku spółki przejmowanej przez spółkę przejmującą oznaczać będzie przejęcie przez spółkę przejmującą, oprócz bezpośrednio wymienionych zezwoleń, koncesji oraz ulg, także wszelkich kontraktów cywilnoprawnych, których stroną jest spółka przejmowana. Wiąże się to z wystąpieniem szczególnego zjawiska prawnego, jakim jest sukcesja uniwersalna. Polega ona bowiem nie na nabyciu grupy pojedynczych składników majątkowych, lecz kompleksu majątkowego (w skład którego wchodzi tak rzeczy jak i prawa oraz sytuacje prawne). Zastosowa-

nie sukcesji uniwersalnej jest ograniczone. Musi być ona wyraźnie przewidziana przez przepisy ustawy poprzez wskazanie okoliczności takiej sukcesji. Przy czym, w takiej sytuacji, przewiduje się odrębne (i wyłączne dla tej transakcji) skutki prawne od tych, które przewidują przejście poszczególnych rzeczy na inny podmiot (np.: sprzedaż nieruchomości, ruchomości, praw lub wniesienie ich aportem). Sukcesja uniwersalna, w odróżnieniu od sukcesji syngularnej, prowadzi do nabycia całego lub części jakiegoś majątku i to na podstawie jednego zdarzenia prawnego.

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Czy straty z tytułu odpłatnego zbycia własnych wierzytelności przedawnionych, uprzednio zarachowanych jako przychód, mogą stanowić koszty podatkowe?

Do tytułowego problemu, na gruncie przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (dalej określanej jako: „ustawa”), odniósł się NSA w prawomocnym wyroku z dnia 23 sierpnia

2016 r. (II FSK 1958/14). Utrzymał przy tym wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2014 r. (III SA/Wa 1703/13), choć nie podzielił wyrażonego w nim stanowiska ani zastosowanej przez sąd pierwszej instancji metody obliczania dochodu/straty ze sprzedaży wierzytelności, która to metoda sprowadza się do nieuwzględnienia kosztów nabycia wierzytelności.

Wyroki zostały wydane w sprawie Spółki, w której występowała typowa charakterystyka spłat wierzytelności od klientów: część dokonywała płatności w terminie określonym w umowie, część spóźniała się z płatnością,

a niektórzy w ogóle nie realizowali swoich zobowiązań. Zgodnie z wewnętrznymi procedurami Spółka podejmowała szereg czynności mających na celu uzyskanie zapłaty (m.in. wzywała pisemnie dłużników do spłaty zadłużenia), jednakże część należności pozostawała niespłacona. Spółka dokonała sprzedaży wierzytelności w drodze cesji, a cena sprzedaży była niższa od ich wartości nominalnej, przez co powstała strata.

We wniosku o interpretację, przedstawiając swoje stanowisko w sprawie, Spółka przyjęła, że straty powstałe z tytułu odpłatnego zbycia własnych wierzytelności przedawnionych, które zostały uprzednio zarachowane jako przychód należny na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy, stanowią koszty podatkowe. Minister Finansów w interpretacji indywidualnej z dnia 13 marca 2013 r. uznał jednak stanowisko Spółki za nieprawidłowe. Powołał się na art. 15 ust. 1 oraz art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy i wskazał, że postanowienia art. 16 ust. 1 pkt 20 ww. ustawy ograniczają możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych wierzytelności, które stały się przedawnione. Według organu, skoro w art. 16 ust. 1 pkt 20 ustawy przyjęto, że wierzytelności przedawnione nie mogą stanowić kosztu uzyskania przychodu, to logiczną konsekwencją tego zapisu jest brak możliwości zaliczenia tych wierzytelności do kosztów podatkowych na podstawie kolejnego przepisu, tj. art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy.

Spółka na powyższą interpretację złożyła skargę do WSA w Warszawie, a ten skargę uwzględnił. W zakresie spornej kwestii Sąd wskazał, że wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy ograniczenie nie ma zastosowania do wierzytelności zarachowanej uprzednio do przychodów należnych na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy, a zatem w przypadku odpłatnego zbycia takiej wierzytelności kosztami uzyskania przychodu są koszty poniesione w celu osiągnięcia tego przychodu, w tym także strata na sprzedaży. Natomiast kosztami uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia innej wierzytelności aniżeli zaliczona uprzednio do przychodów należnych na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy, są koszty poniesione w celu uzyskania tego przychodu, jednakże tylko do wysokości przychodu osiągniętego ze zbycia wierzytelności. Ponadto sąd odwołał się do przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, z których wynika, że w sporządzanym na koniec roku obrotowego sprawozdaniu finansowym jednostka ma obowiązek przedstawić realną wartość należności i wskazał, że należności przedawnione nie mogą być uznane za realne – nie zostaną bowiem uregulowane. Ponadto nie mogą figurować w księgach i sprawozdaniu finansowym jako aktywa,

gdyż nie przyniosą jednostce w przyszłości żadnych korzyści ekonomicznych. Dlatego utrata ich wartości, stwierdzona najpóźniej na dzień bilansowy (w toku corocznej inwentaryzacji poprzedzającej zamknięcie ksiąg rachunkowych), a spowodowana m.in. upływem przewidzianego prawem terminu przedawnienia, wywołuje konieczność odpisania (wyksięgowania) takich należności. Zdaniem WSA oznacza to, że należności przedawnionych – bez względu na to, czy podatnik faktycznie wypełnił obowiązki w zakresie ich odpisania – nie uwzględnia się w kosztach podatkowych. A zatem, jeżeli Spółka oblicza koszty uzyskania przychodu ze sprzedaży własnych wierzytelności przedawnionych, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy, to w kosztach tych, z uwagi na postanowienia art. 16 ust. 1 pkt 20, może uwzględnić pozostałe koszty sprzedaży wierzytelności, ale z wyłączeniem wartości tych wierzytelności. W konsekwencji nawet gdy Spółka sprzeda przedawnione wierzytelności poniżej ich wartości nominalnej i poniesie stratę ekonomiczną, to wcale nie musi wystąpić strata, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy.

Skargi kasacyjne od tego wyroku złożyły obie strony postępowania. NSA uznał jednak, że skargi te podlegają oddaleniu, mimo że zarzuty spółki i zarzut procesowy organu są zasadne.

W uzasadnieniu wyroku NSA powołał się na wynik wykładni językowej, jak i systemowej przepisów art. 16 ust. 1 pkt 20 i art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy i wskazał, że przepisy te mają niezależne od siebie unormowane zakresy. Tym samym zakresem przepisu art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy objęte są także wierzytelności uprzednio odpisane jako przedawnione, o ile zostały uprzednio zarachowane jako przychód należny na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy. NSA powołał ponadto stanowisko zawarte w wyroku NSA z dnia 5 lutego 2015 r. (II FSK 3113/12), w którym to skład orzekający nie dostrzegł żadnych racji gospodarczych do tego, by z treści art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy wyłączać wierzytelności przedawnione i nie zaliczać do kosztów uzyskania przychodów strat z tytułu ich zbycia w sytuacji, gdy zostały uprzednio zarachowane jako przychód należny.

Odnosząc się do wyroku WSA stwierdził m.in., że przyjęta przez Sąd pierwszej instancji metoda obliczania dochodu/straty ze sprzedaży wierzytelności sprowadza się do nieuwzględnienia kosztów nabycia wierzytelności, jednak pominięcie przy obliczaniu wyniku końcowego na sprzedaży kosztów nabycia – zdaniem NSA – nie znajduje uzasadnienia w treści art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy.

Ostatecznie zatem NSA uznał, że skoro art. 16 ust. 1 pkt 39 ustawy nie zawiera zastrzeżenia, że dotyczy on jedynie wierzytelności nieprzedawnionych, to konsekwentnie te same zasady rozliczenia straty powinno stosować się do wszystkich wierzytelności, w tym również tych przedawnionych.

2. Interpretacje podatkowe

Po centralizacji rozliczeń podatku od towarów i usług wydawanie przez gminę za pośrednictwem placówek oświatowych duplikatów legitymacji oraz świadectw będzie podlegało opodatkowaniu

Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z dnia 7 lutego 2017 r. (2461-IBPP3.4512.918.2016.2.EJ) rozstrzygnął, że gmina wydając duplikaty legitymacji oraz świadectw działa w charakterze podatnika i podlega opodatkowaniu.

W związku z wyrokiem TSUE z dnia 29 września 2015 r. w sprawie C-276/14 Gmina Wrocław przeciwko Ministrowi Finansów jednostki budżetowe nie posiadają odrębności podatkowej na gruncie przepisów dotyczących podatku od towarów i usług, a więc wszelkie czynności przez nie dokonywane na rzecz osób trzecich powinny być rozliczane przez jednostkę samorządu terytorialnego (dalej: JST), która je utworzyła, a czynności dokonywane w ramach jednostki samorządu terytorialnego (pomiędzy jej jednostkami budżetowymi) mają charakter wewnętrzny. JST jest obowiązana do rozliczania podatku wraz ze wszystkimi jednostkami organizacyjnymi od dnia 1 stycznia 2017 r. zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o szczególnych zasadach rozliczeń podatku od towarów i usług oraz dokonywania zwrotu środków publicznych przeznaczonych na realizację projektów finansowanych z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub od państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu przez jednostki samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1454). Z dniem podjęcia wspólnego rozliczania podatku JST wstępuje we wszystkie przewidziane w przepisach dotyczących podatku prawa i obowiązki jednostek organizacyjnych.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (dalej: ustawa z dnia 11 marca 2004 r.), opodatkowaniu podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. W myśl art. 7 ust. 1 ustawy z dnia

11 marca 2004 r., przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel (...). W świetle art. 8 ust. 1 ustawy – przez świadczenie usług, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów w rozumieniu art. 7, w tym również:

- a. przeniesienie praw do wartości niematerialnych i prawnych, bez względu na formę, w jakiej dokonano czynności prawnej;
- b. zobowiązanie do powstrzymania się od dokonania czynności lub do tolerowania czynności lub sytuacji;
- c. świadczenie usług zgodnie z nakazem organu władzy publicznej lub podmiotu działającego w jego imieniu lub nakazem wynikającym z mocy prawa.

Przez świadczenie usług należy rozumieć określone zachowanie podatnika na rzecz odrębnego podmiotu, które wynika z dwustronnego stosunku zobowiązaniowego, zakładającego istnienie podmiotu będącego odbiorcą (nabywcą usługi), jak również podmiotu świadczącego usługę. Z danego stosunku prawnego, na podstawie którego wykonywana jest usługa, musi wynikać wyraźna, bezpośrednia korzyść na rzecz świadczącego usługę.

Wydawanie tego typu dokumentów reguluje art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r., poz. 1943 ze zm.). Zaś minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia wysokość odpłatności za wydawanie duplikatów świadectw, dyplomów państwowych i innych druków szkolnych oraz za dokonywanie uwierzytelnienia dokumentów przeznaczonych do obrotu prawnego z zagranicą.

Czynność podlega opodatkowaniu wówczas, gdy wykonywana jest w ramach umowy zobowiązaniowej, a jedna ze stron transakcji może zostać uznana za bezpośredniego beneficjenta tej czynności.

Wydawanie duplikatów legitymacji uczniowskich (szkolnych) oraz świadectw – to czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług. Są to świadczone w reżimie cywilnoprawnym (a nie publicznoprawnym) odpłatne usługi, a zatem czynności wskazane w art. 5 ust. 1 ustawy. Istnieje bezpośredni związek pomiędzy dokonywanymi płatnościami a usługami świadczonymi przez placówki oświatowe podlegające pod gminę. Beneficjentem świadczonych przez Wnio-

skodawcę usług za odpłatnością są uczniowie, słuchacze i absolwenci.

Gmina, wydając za pośrednictwem placówek oświatowych duplikaty legitymacji oraz świadectw, działa w charakterze podatnika w rozumieniu art. 15 ust. 1 ustawy i w zakresie, w jakim realizuje ww. zadania nie jest objęta regulacją przepisu art. 15 ust. 6 ustawy o podatku od towarów i usług.

Reasumując, wydawanie przez gminę za pośrednictwem placówek oświatowych duplikatów legitymacji oraz świadectw po centralizacji rozliczeń ze swoimi jednostkami organizacyjnymi – podlega opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Nakłady poniesione na ulepszenie środka trwałego – korekta podatku naliczonego

Podatnik prowadzący działalność zarówno podlegającą opodatkowaniu jak i zwolnioną, po zakończeniu roku zobowiązany jest do dokonania korekty podatku naliczonego z zastosowaniem właściwej proporcji. Warto zwrócić uwagę, jak obowiązek ten należy realizować w przypadku wydatków poniesionych na ulepszenie (modernizację) środków trwałych.

Zgodnie ze stanowiskiem organów podatkowych (ITPP2/443-1261/13/PS), wobec braku regulacji, która wprost dotyczyłaby kwestii korekty podatku naliczonego w związku z ulepszeniem środków trwałych, należy stosować zasady wynikające z art. 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Ulepszenie środka trwałego należy traktować dla celów podatku od towarów i usług tak jak zakup odrębnego środka trwałego (IPPP3/4512-833/15-2/WH). A zatem limit, o którym mowa w przywołanym przepisie (15.000,00 zł) powinien być ustalany odrębnie w odnie-

sieniu do wartości początkowej danego środka trwałego oraz wartości jego ulepszenia, gdyż nabycie środka trwałego oraz ewentualne jego późniejsze ulepszenia stanowią co do zasady odrębne i niezależne od siebie decyzje podatnika, które z reguły następują w różnych okresach rozliczeniowych, a nawet latach. Przyjęcie innej metodologii prowadziłoby do sytuacji, w której korekcie wieloletniej podlegałyby wszystkie nabyte środki trwałe bez względu na wartość początkową, ponieważ podatnik nie byłby w stanie przewidzieć czy w którymkolwiek roku na skutek modernizacji, czy ulepszenia wartość początkowa przekroczy kwotę 15.000,00 zł. Odmierna interpretacja uniemożliwiłaby skorzystanie z wprowadzonego przez ustawodawcę ograniczenia kwotą 15.000,00 zł.

Konkludując; ulepszenie środka trwałego należy traktować na gruncie podatku od towarów i usług jako zakup odrębnego środka trwałego. Każde ulepszenie dokonane przez podatnika przekraczające 15.000 zł podlega rocznym korektom podatku naliczonego. W związku z powyższym, obowiązek dokonania korekty podatku naliczonego związanego z przedmiotowymi nakładami powinien być rozpatrywany z uwzględnieniem 10-letniego okresu, licząc od roku, w którym nakłady (traktowane jako odrębny środek trwały) zostały oddane do użytkowania. Natomiast w przypadku środków trwałych, których wartość początkowa nie przekracza 15.000 zł, korekty należy dokonywać jednorazowo po zakończeniu roku, w którym nakłady zostały poniesione. Organy podatkowe potwierdzają prawidłowość rozwiązania, zgodnie z którym w przypadku obowiązku dokonania korekty, limit 15 000,00 zł, o którym mowa w art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r., powinien być ustalany odrębnie w odniesieniu do wartości każdego z kolejnych ulepszeń środka trwałego (ILPP2/443-1103/08-3/AD).

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Świadczenia wypłacane z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

W dniu 1 lutego 2017 r. został opublikowany komunikat Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dotyczący:

- miesięcznej kwoty przeciętnej renty z tytułu niezdolności do pracy wypłaconej przez Zakład

Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,

- miesięcznej kwoty przeciętnej emerytury wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
- miesięcznej kwoty przeciętnej renty rodzinnej wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, które obowiązują od dnia 30 grudnia 2016 r.

Jak wynika z komunikatu, miesięczna kwota przeciętnej renty z tytułu niezdolności do pracy wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczona za wrzesień 2016 r., wynosi 1500,71 zł.

Miesięczna kwota przeciętnej emerytury wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczona za wrzesień 2016 r., wynosi 2059,02 zł. Natomiast miesięczna kwota przeciętnej renty rodzinnej wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obliczona za wrzesień 2016 r., wynosi 1737,19 zł.

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Wynajem mieszkania członkowi zarządu stanowi nieodpłatne świadczenie

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi w interpretacji indywidualnej z dnia 26 stycznia 2017 r. wyraził pogląd, że na spółce, która wynajmuje mieszkanie członkowi zarządu, ciąży obowiązek płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych, ponieważ to świadczenie stanowi przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia.

Zgodnie z przepisem art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych opodatkowaniu tym podatkiem podlegają wszelkiego rodzaju dochody, z wyjątkiem dochodów wymienionych w art. 21, 52, 52a i 52c oraz dochodów, od których na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – zaniechano poboru podatku.

W myśl art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. źródłem przychodów jest działalność wykonywana osobiście.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. przychodami, z zastrzeżeniem art. 14-15, art. 17 ust. 1 pkt 6, 9 i 10 w zakresie realizacji praw wynikających z pochodnych instrumentów finansowych, art. 19 i art. 25b i art. 30f, są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartość otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych świadczeń.

Stosownie do art. 11 ust. 2a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. wartość pieniężną innych nieodpłatnych świadczeń ustala się:

1. jeżeli przedmiotem świadczenia są usługi wchodzące w zakres działalności gospodarczej dokonującego świadczenia – według cen stosowanych wobec innych odbiorców;
2. jeżeli przedmiotem świadczeń są usługi zakupione – według cen zakupu;

3. jeżeli przedmiotem świadczeń jest udostępnienie lokalu lub budynku – według równowartości czynszu, jaki przysługiwałby w razie zawarcia umowy najmu tego lokalu lub budynku;
4. w pozostałych przypadkach – na podstawie cen rynkowych stosowanych przy świadczeniu usług lub udostępnianiu rzeczy lub praw tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem w szczególności ich stanu i stopnia zużycia oraz czasu i miejsca udostępnienia.

Przychody uzyskiwane przez osobę fizyczną, w związku z pełnieniem jej obowiązków na podstawie powołania do organu osoby prawnej – a więc nie tylko wynagrodzenie z tego tytułu, ale również nieodpłatne świadczenia, należy uznać w świetle art. 13 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. za przychody z działalności wykonywanej osobiście, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r., tj. przychody otrzymywane przez osoby, niezależnie od sposobu ich powołania, należące do składu zarządów rad nadzorczych, komisji lub innych organów stanowiących osób prawnych.

Każde przysporzenie otrzymane przez członka zarządu – związane z jego statusem jako członka tego organu osoby prawnej (tj. z pełnioną funkcją) – uznawane jest za przychód z działalności wykonywanej osobiście. Nie ma przy tym znaczenia, z jakiego szczególnego tytułu to przysporzenie nastąpiło; istotne jest, że wynika to z pełnienia funkcji członka zarządu lub innego organu osoby prawnej.

Po stronie członka zarządu powstanie przychód z tytułu nieodpłatnego świadczenia. Jeśli członek zarządu nie poniesie kosztów wynajmu mieszkania, to otrzyma świadczenie, które powoduje przysporzenie w majątku w postaci wynajmu mieszkania, za które nie będzie płacić.

Wartość świadczenia w postaci wynajmu mieszkania finansowanego przez spółkę stanowi dla członka zarządu nieodpłatne świadczenie, które należy zaliczyć do przychodów z działalności wykonywanej osobiście.

W konsekwencji od powyższego przychodu na spółce, jako płatniku, ciąży obowiązek obliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych.

INFORMACJE O PODATKACH I OPŁATACH LOKALNYCH

Czy podatnikami podatku od nieruchomości są spółki cywilne czy wspólnicy tych spółek?

Spółka cywilna nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości.

Na temat podmiotowości wspólników na gruncie ustawy o podatku od nieruchomości wypowiedział się Minister Finansów w jednej z interpretacji ogólnych (nr PS2.8401.2.2016.). Spółka cywilna nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości

Na podstawie bowiem art. 3 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne a także jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. Spółka nieposiadająca osobowości prawnej może być zatem podatnikiem tego podatku.

Regulacje prawne dotyczące spółek cywilnych zawarte są w ustawie Kodeks cywilny. Na podstawie art. 860 Kodeksu cywilnego przez umowę spółki wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie wkładów. Wkład wspólnika może polegać na wniesieniu do spółki własności lub innych praw albo na świadczeniu usług (art. 861 § 1 K.c.).

Spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej, a ponadto żadne ustawy nie przyznają jej zdolności prawnej. Istota spółki cywilnej wyczerpuje się w wielostronnym stosunku zobowiązaniowym łączącym wspólników (z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2003 r. sygn. akt I CK 201/02). Spółka cywilna nie jest odrębnym podmiotem prawa cywilnego.

Spółka cywilna nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości, gdyż nie może we własnym imieniu nabywać praw, w tym własności nieruchomości; nie może stać się posiadaczem samoistnym nieruchomości, użytkownikiem wieczystym gruntu ani posiadaczem mienia jednostek samorządu terytorialnego lub Skarbu Państwa.

Podatnikami podatku od nieruchomości należnego od nieruchomości lub obiektów budowlanych, wniesionych do spółek cywilnych, są natomiast wspólnicy takich spółek, na których solidarnie spoczywa obowiązek uiszczenia podatku od nieruchomości, zgodnie z art. 3 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Przepis ten stanowi, że jeżeli nieruchomość lub obiekt budowlany stanowi współwłasność lub znajduje się w posiadaniu dwóch lub więcej podmiotów, to stanowi odrębny przedmiot opodatkowania, a obowiązek podatkowy od nieruchomości lub obiektu budowlanego ciąży solidarnie na wszystkich współwłaścicielach lub posiadaczach (z wyjątkiem współwłasności w częściach ułamkowych lokalu użytkowego – garażu wielostanowiskowego w budynku mieszkalnym a także w razie wyodrębnienia lokali – w zakresie gruntu i części budynku stanowiących nieruchomość wspólną w rozumieniu art. 3 ustawy o własności lokali).

Sytuację tę należy odróżnić od przypadku, gdy wspólnik wnosi do spółki wkład w postaci używania nieruchomości. Obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości ciąży wówczas tylko na tym wspólniku, gdyż nieruchomość w takim przypadku nie wchodzi do majątku wspólnego wspólników.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

AUDYT PODATKOWY POSTTRANSAKCYJNY

W związku z ostatnimi zmianami w prawie podatkowym, a przede wszystkim nowelizacją Ordynacji podatkowej wprowadzającej do polskiego prawodawstwa generalną klauzulę „obejścia prawa” oraz klauzulę „nadużycia prawa” w podatku od towarów i usług (ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa), **transakcje i inne operacje gospodarcze, które miały na celu lub powodowały uzyskanie korzyści podatkowych, wymagają ponownie szczegółowej oceny z perspektywy obiektywnych ryzyk podatkowych i skutków karnoskarbowych dla ich uczestników.**

Unikatowa usługa

Wychodząc naprzeciw potrzebom wynikającym z powyższych przepisów, Instytut Studiów Podatkowych pragnie przedstawić Państwu unikatową usługę **Audytu Posttransakcyjnego**, w ramach którego dokona **analizy i weryfikacji wybranej przeprowadzonej przez Zamawiającego transakcji (operacji gospodarczych) oraz związanej z nią dokumentacji źródłowej pod kątem oceny jej legalizmu, ewentualnych ryzyk podatkowych oraz skutków karnoskarbowych.**

Raport z Audytu

Z przeprowadzonego badania Zamawiający otrzyma Raport zawierający potwierdzenie prawidłowości postępowania, opis ewentualnych stwierdzonych nieprawidłowości oraz określający poziom ryzyka podatkowego transakcji pod kątem klauzul obejścia i nadużycia prawa. W Raporcie wskazane również zostaną propozycje praktycznych sposobów usunięcia nieprawidłowości oraz rekomendacje dotyczące dalszego postępowania, które będzie miało na celu skuteczne ograniczenie ryzyka podatkowego.

Raport przeznaczony jest do wyłącznej wiadomości Zamawiającego i jednocześnie chroniony jest tajemnicą zawodową doradcy podatkowego.

Korzyści dla Podatnika

- Sprawdzenie legalności i prawidłowości przeprowadzonej transakcji optymalizacyjnej.
- Przygotowanie się na zmiany w przepisach prawa podatkowego.
- Określenie poziomu potencjalnych ryzyk związanych z przeprowadzonymi działaniami optymalizacyjnym.
- Możliwość legalnego usunięcia błędów na gruncie prawa podatkowego oraz eliminacja skutków działań wadliwych.
- Możliwość zgodnego z prawem uniknięcia odpowiedzialności podatkowej oraz karnej skarbowej.
- Zwiększenie bezpieczeństwa prawnego i finansowego.
- Eliminacja skutków wadliwych działań oraz określenie poziomu potencjalnych ryzyk. Wskazana zostanie także konieczność ewentualnej korekty deklaracji.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostaje do Państwa dyspozycji Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. (22) 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd

prof. dr hab. Witold Modzelewski

prezes zarządu
radca prawny
doradca podatkowy nr 00001
tel. (22) 517 39 99
e-mail:
witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl

Renata Janiec-Modzelewska

wiceprezes zarządu
doradca podatkowy nr 00777
tel. (22) 517 30 60
e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Jerzy Bielawny

wiceprezes zarządu
doradca podatkowy nr 01079
tel. (22) 870 41 68
e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl

Dyrektor Generalny

do spraw Doradztwa Podatkowego
Mariusz Unisk
tel. (22) 517 30 94
e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl

Dyrektor Generalny

do spraw Postępowań Podatkowych
Jacek Aninowski
tel. (22) 517 30 60 wew. 135
e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl

Departament Podatków

Bezpośrednich i Majątkowych
Jacek Pyssa
tel. (22) 517 30 78
e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl

Biuro Obsługi Sporów Podatkowych

Anna Żarkowska
dyrektor biura
tel. (22) 810 36 73, 810 87 80
e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl

Działy

Dział Edukacji

Jarosław Skonecki
dyrektor
tel. (22) 517 30 60 wew. 114
e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl

Dział Marketingu

Andrzej Sarna
specjalista d/s Marketingu
tel. (22) 517 30 86
e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl

Dział Wydawnictw

Robert Fajkowski
kierownik
tel. (22) 517 30 99
e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl

Dział Audytu Podatkowego

Agata Strocka
konsultant podatkowy
tel. (22) 517 30 69
e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba

ul. Kalańska 8
04-367 Warszawa
tel. +48 22 517 30 70
fax. +48 22 517 30 71
e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl

Zarząd

Renata Janiec-Modzelewska
Prezes Zarządu
Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777

Jerzy Lewandowski
Wiceprezes Zarządu
Biegły Rewident Nr ew. 2219

Beata Pytkowska
Członek Zarządu
Biegły Rewident Nr ew. 12391

Departamenty

Departament Audytu

Jerzy Lewandowski
Wiceprezes Zarządu
Biegły Rewident Nr ew. 2219
tel. + 48 22 517 30 70
e-mail: jerzy.lewandowski@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Zastępca Kierownika Departamentu Obsługi Finansowo-Księgowej
tel. + 48 22 517 30 70 wew. 233
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Główny Specjalista ds. Kadr i Płac/Księgowa
tel. + 48 22 517 30 70 wew. 238
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Prezes Zarządu
Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777
tel. + 48 22 517 30 70
e-mail: renata.janiec-modzelewski@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski

Ul. Gertrudy 7/12
31-076 Kraków
tel. (12) 429 24 01
fax (12) 423 23 00
e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl

Oddział Śląski

Ul. Jordana 7b
40-056 Katowice
tel. (32) 259 71 50
fax (32) 253 99 89
e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl

Oddział Wielkopolski

Ul. Wiślana 53
60-401 Poznań
tel. (61) 848 33 48
fax (61) 848 33 48
e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl